

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

gjort opmærksom paa, at man ikke vilde forlange en højere Pris for Kornet for ikke derigennem at være med til at fordyre Brødpriserne. Og det er en given Ting, at man ikke kan forhøje Prisen for den hollandske Vægt, uden at det vil medføre en Forhøjelse af Priserne.

Angaaende det næste Forhold, det ærede Medlem fremdrog vedrørende den hollandske Vægt, om en eventuel højere Betaling til de handlende, som ved en god Pasning af Kornet har bragt den hollandske Vægt op, skal jeg bemærke, at det er et indrepolitisk Spørgsmaal, havde jeg nær sagt, eller et indre økonomisk Spørgsmaal mellem de handlende, Møllerne og Bagerne. Det er klart, at hvis der forekommer Tilfælde af den Art, som det ærede Medlem nævnte, faar Kornet en højere Værdi for Bageren, end det vilde have, hvis det ikke bragtes op paa den Vægt. Det Forhold vil selvfølgelig blive taget under Behandling nu, naar der skal føres Forhandlinger angaaende Administrationen af hele Spørgsmaalet for næste Høstaar.

Det ærede Medlem ankede dernæst over, at man ikke havde fulgt den Udtalelse, at Handelen skulde foregaa gennem de sædvanlige Led, idet man havde udeladt de saakaldte Kornagenter og maaske ogsaa andre. Jeg vil hertil bemærke, at jeg naturligvis aldrig har udtalt, at man fuldt ud kan følge de sædvanlige Led. Der staar sikkert alle Steder, hvor det er omtalt, „saa vidt muligt“, og man maa gøre sig klart, at der — som det blev nævnt vistnok af det ærede Medlem Hr. P. C. Petersen — ogsaa er andre, der paa Grund af de forandrede Forhold, paa Grund af Standsningen af Kornindførselen er slaaet fuldstændig ud ligesom de Kornagenter, der har deltaget i Handelen med udenlandsk Korn. Konsekvensen af at tage en særlig Stilling og udbetale Vederlag for Arbejde, som man sætter disse Folk til, og som betyder en Forhøjelse af Priserne, maatte jo være, at man stillede sig ligesaa-dan over for Fjerkræslagterierne og saa mange andre. Der kan kun tages saadanne særlige Hensyn i det Omfang, som man skønner forsvarligt, og det kan naturligvis ikke ske, undtagen det udtrykkeligt forlanges af Rigsdagen, at man i enkelte Tilfælde skal

tage Hensyn dertil. Og saa maa man ogsaa betale det; enten maa Brødpriserne forhøjes, eller ogsaa maa Staten betale. Det er ikke blevet krævet fra Rigsdagens Side, og jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem ønsker at gaa saa vidt. For øvrigt er det Hensigten at forhandle med de interesserede Parter angaaende de Forhold, som nu skal tages op til Drøftelse af Administrationen.

Det ærede Medlem fremdrog et Eksempel fra Administrationen, som han fandt meget urimeligt: at der er tildelt et ringe Kvantum Hønsfoder til Forhandling, og at den Fremgangsmaade, der her er anvendt, ikke gik ud paa, at samtlige handlende fik Adgang til at handle med de Varer. Hvis noget saadant skulde gennemføres, vilde det imidlertid betyde en saa overordentlig ringe Mængde til hver handlende, at det var helt uforsvarligt at gennemføre det. Jeg har derfor fulgt den Indstilling, som jeg har modtaget fra de interesserede Parter, og som ogsaa er tiltraadt af Repræsentanter for de handlende — om den er tiltraadt af *alle* de handlendes Organisationer, kan jeg naturligvis ikke sige, men at den er tiltraadt af Repræsentanter for de handlende, er notorisk. Naar det ærede Medlem beklager sig over, at Fortjenesten ved Handelen med disse Varer er for ringe, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at dersom man skulde imødekomme det ærede Medlem og fastsætte, at alle kunde handle med disse Varer, vilde det blive endnu værre; saa skulde der betales endnu højere Priser, end naar der er færre handlende. Men jeg har selvfølgelig ikke noget imod at modtage et Forslag om en anden Fordeling end den her foreslaede.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget vil jeg gøre et Par korte Bemærkninger. Jeg forstod, at det ærede Medlem var klar over, at han ikke kunde vente, at de fleste af de Henstillinger, han fremsatte, vilde blive imødekommet, og jeg skal derfor ikke opholde mig ved disse.

Hvad først angaar Spørgsmaalet om det Korn, der medgaaer til Øl og Spiritus, ved det ærede Medlem sikkert, at jeg personlig ikke nærer nogen særlig Interesse for disse Varer. Vi ved imidlertid alle sammen, at de har betydet overordentlig meget i Erhvervslivet og for Beskæftigelsen, og ligesom der i andre Tilfælde bør tages de Hensyn, som det er muligt og gennem-